

مفاتيح الأخوان

و موقد النيران في قلوب أهل الإيمان

تأليف:

دانشمند فرزانه، علامه آية الله شيخ مسن يزدي هائري

از دانشمندان قرن سیزدهم ه. ق

تحقيق و ویرایش:

محمد حسين رحيميان

یزدی، حسن بن محمد علی، قرن ۱۳ ق.
میهج الاحزان و موقد النيران فی قلوب اهل الايمان: تألیف حسن یزدی حائری / تحقیق و
ویرایش: محمد حسین رحیمیان.

قم: عصر ظهور - ۱۳۹۱ ۸۰۰ ص: نمونه
ISBN: ۹۷۸-۹۶۴-۶۶۳۹-۴۹-۲

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیما.
کتابنامه: ص ۷۹۳ - ۸۰۰: به صورت زیر نویس.
۱. واقعه کربلا، ۶۱ ق. ۲. حسین بن علی علیه السلام، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. الف. رحیمیان، محمد حسین.
- محقق. ب. عنوان.

۲۹۷/۹۵۳۴

BP ۴۱ / ۵ / ی ۴ م ۹۳

انتشارات عصر ظهور

میهج الأحزان

آیه الله شیخ حسن یزدی حائری رحمته الله

تحقیق و ویرایش: محمد حسین رحیمیان

ناشر: عصر ظهور

نوبت اول / ۱۳۹۱ / ۲۰۰۰ نسخه / ۸۰۰ صفحه

چاپخانه: قدس

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۶۳۹-۴۹-۲

قیمت: ۲۴۰۰۰ تومان

مرکز پخش:

قم - خیابان صفائیه، کوچه ۲۴ (منازل) پلاک ۷۷

تلفن ۷۷۴۲۸۳۶، نمابر ۷۷۴۱۲۱۶

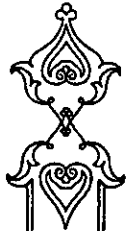
تلفن همراه ۹۰۷۸ ۹۱۲ ۱۵۱

فهرست عناوین

۲۱	 سرآغاز
۴۵	 مقدمه کتاب
۴۵	 نگاهی به آداب سوگواری
۴۵	 عزاداری امام حسین علیه السلام تا قیام قائم آل محمد علیهم السلام
۴۵	 ادله و طرق ذکر مناقب، فضایل، معجزات و ...
۴۵	 عزاداری اهل بیت علیهم السلام
۴۷	 نگاهی به آداب سوگواری
۵۳	 عزاداری امام حسین علیه السلام تا قیام قائم آل محمد علیهم السلام
۵۶	 مطلب دوم: ادله و طرق ذکر مناقب، فضایل، معجزات و عزاداری اهل بیت علیهم السلام

مجله اول - خروج سید الشهداء علیه السلام از مدینه مشرفه به سمت مکه معظمه

۶۵	 ستمدیدگان رانده شده
۶۸	 سرپیچی اُمت
۷۱	 چرا عذاب فرود نیامد؟
۷۶	 تأثیر مصایب امام حسین علیه السلام در جهان هستی
۸۱	 تأملی دیگر در مصایب امام حسین علیه السلام
۸۳	 چگونگی خروج امام حسین علیه السلام از مدینه به سوی مکه
۸۳	 مرگ معاویه و بیعت برای یزید

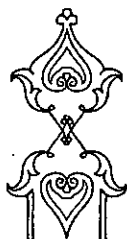
- امام حسین علیه السلام جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله را در خواب می بیند ۸۴
- وداع امام حسین علیه السلام با تربت پاک مادرش فاطمه زهرا علیها السلام؛ و برادرش ۸۶
- امام حسن مجتبی علیه السلام ۸۶
- حرکت امام حسین علیه السلام از مدینه منوره ۸۷
- حرکت امام حسین علیه السلام و گریه بانوان بنی هاشم ۸۹
- دیدار گروهی از فرشتگان با امام حسین علیه السلام ۹۱
- دیدار گروهی از مسلمانان جَنّیان با امام حسین علیه السلام ۹۱
- دیدار امام حسین علیه السلام با اُمّ سلمه ۹۳

فصل دوم - حرکت ائمه الشهداء علیهم السلام از مکه به سوی مدینه

- کعبه و احترام آن ۹۸
- کعبه و حرم حقیقی ۱۰۲
- اشقیای اُمت و هتک حرمت حرم اهل بیت ۱۰۳
- شمّه ای از فضایل بیکران اهل بیت علیهم السلام ۱۰۶
- جبرئیل امین در خدمت اهل بیت علیهم السلام ۱۱۱
- جبرئیل امین و ناله های او در روز عاشورا ۱۱۳
- عجب مصیبت عظیمی! ۱۱۶
- شمّه ای دیگر از فضایل اهل بیت علیهم السلام ۱۱۸
- امام حسین علیه السلام و گریه کائنات ۱۲۲
- امام حسین علیه السلام و عزاداری عرشیان ۱۲۶
- امام حسین علیه السلام و ثواب گریه بر او ۱۲۸
- ورود امام حسین علیه السلام به مکه ۱۳۰
- ارسال نامه از سوی کوفیان ۱۳۰
- پاسخ امام حسین علیه السلام به نامه کوفیان ۱۳۳
- حرکت امام حسین علیه السلام از مکه ۱۳۴

- گفت و گوی امام حسین علیه السلام با محمد بن حنفیه ۱۳۵
- سخنان امام حسین علیه السلام به هنگام حرکت از مکه ۱۳۷
- گفت و گوی امام حسین علیه السلام با ابن عباس ۱۳۸
- گریه مکه و حرم در مفارقت نور دیده عالمیان ۱۳۹
- ملاقات امام حسین علیه السلام با فرزدق ۱۴۰
- نامه عبدالله بن جعفر به امام حسین علیه السلام توسط دو فرزندش ۱۴۰
- منزل ذات عرق و دیدار امام حسین علیه السلام با بشر بن غالب ۱۴۱
- منزل ثعلبیه و سخنان امام حسین علیه السلام با فرزندش علی اکبر علیه السلام ۱۴۱
- دیدار امام حسین علیه السلام با اباهره ۱۴۲
- منزل قصر بنی مقاتل ۱۴۳
- حرکت امام حسین علیه السلام به سوی کوفه و نخستین اقدام ابن زیاد لعین ۱۴۵
- منزل حاجز و نامه امام حسین علیه السلام به کوفیان ۱۴۵
- دستگیری قاصد امام حسین علیه السلام ۱۴۶
- منزل خزیمیه و خواب حضرت زینب علیه السلام ۱۴۷
- منزل «عقبه البطن» و نزول امام حسین علیه السلام در آنجا ۱۴۸
- منزل ثعلبیه و خبر شهادت حضرت مسلم علیه السلام ۱۴۸
- امام حسین علیه السلام و نوازش از دختر حضرت مسلم علیه السلام ۱۵۰
- تمجید امام حسین علیه السلام از مقام مسلم علیه السلام ۱۵۱
- منزل زباله و خبر شهادت قاصد امام حسین علیه السلام ۱۵۱
- منزل شراف ، و استقبال حرّ از امام حسین علیه السلام ۱۵۳
- جوشش دریای رحمت امام حسین علیه السلام ۱۵۵
- سخنان امام حسین علیه السلام در جمع افراد حرّ ۱۵۶
- جلوگیری حرّ از بازگشت امام حسین علیه السلام ۱۵۸
- ورود امام حسین علیه السلام به قصر بنی مقاتل ۱۵۹
- نامه ابن زیاد ملعون به حرّ ۱۶۰
- نزول امام حسین علیه السلام در کربلا ۱۶۱

مجله سوم - وقایع حقه در زمان ورود آن حضرت به سرزمین کربلا تا عاشورا رخ داد

- نگاهی به تقابل میان دنیا و آخرت ۱۶۸
- کیفر و مجازات قاتلان امام حسین علیه السلام ۱۷۱
- پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و خبر شهادت امام حسین علیه السلام ۱۷۴
- عمر سعد لعین در سر دو راهی ۱۸۳
- محرومیت عمر سعد از حکومت زی ۱۸۶
- نامه ابن زیاد ملعون به امام حسین علیه السلام ۱۸۹
- ورود عمر سعد ملعون به کربلا ۱۹۰
- نامه ابن زیاد ملعون به عمر سعد لعین ۱۹۱
- سخنرانی ابن زیاد در عربک مردم به جنگ امام حسین علیه السلام ۱۹۱
- خروج شمر ملعون و اعزام لشکرهای متعدد به کربلا ۱۹۲
- ابن زیاد و فرمان بستن آب فرات ۱۹۴
- اعزام حضرت ابوالفضل علیه السلام با افرادی برای تپ آب ۱۹۶
- گفت و گوی امام حسین علیه السلام با عمر سعد ۱۹۷
- نامه ای دیگر از عمر بن سعد به ابن زیاد و پاسخ آن ۱۹۹
- عصر تاسوعا، هجوم لشکر و بنی تابی حضرت زینب علیه السلام ۲۰۲
- حضرت ابوالفضل علیه السلام و تقاضای مهلت از لشکر ۲۰۳

مجله چهارم - در وقایع جاری مور و حکایت غم اندوز شب عاشورا

- نصرت و یاری خدا ۲۰۸
- مضاد یق یاری خدا ۲۰۸
- نخستین کسی که دین خدا را یاری نمود ۲۱۰

۲۱۱	طعیان دشمنان اهل بیت علیهم السلام
۲۱۳	امام حسین علیه السلام و یاری از دین خدا
۲۱۴	اصحاب امام حسین علیه السلام و یاری از دین خدا
۲۱۵	زهیر بن قین و یاری او از امام حسین علیه السلام
۲۱۸	ویژگی هایی از یاران امام حسین علیه السلام
۲۲۷	یاران امام حسین علیه السلام در میدان امتحان
۲۲۸	شب عاشورا به روایت حضرت سکینه علیها السلام
۲۳۱	شب عاشورا به روایت امام سجّاد علیه السلام
۲۳۲	شب عاشورا و اعلام وفاداری بنی هاشم برای یاری امام حسین علیه السلام
۲۳۳	شب عاشورا و اعلام حمایت یاران امام حسین علیه السلام
۲۳۵	شب عاشورا، به روایت امام سجّاد علیه السلام
۲۳۶	شب عاشورا، و سعادت یافتن افرادی از دشمن
۲۳۶	شب عاشورا، شب عبادت و حاجات
۲۳۷	شب عاشورا، آخرین شب زندگانی امام حسین علیه السلام
۲۴۰	سحر عاشورا، و رؤیای امام حسین علیه السلام

مجله پنجم - در وقایع جان سوز صبح عاشورا و پیکار ظلم و ظلم آر

۲۴۶	اشاره‌ای به فضایل اهل بیت علیهم السلام
۲۵۳	اشاره‌ای به فضایل امام حسن و امام حسین علیهما السلام
۲۵۴	زیارت امام حسین علیه السلام و شمه‌ای از پاداش آن
۲۶۳	اشاره‌ای به عظمت مصیبت امام حسین علیه السلام
۲۶۶	صبح عاشورا، و آمادگی لشکر دشمن
۲۶۹	سخنان بریر در برابر لشکریان
۲۷۰	سخنان امام حسین علیه السلام در برابر لشکر دشمن
۲۷۴	سخنان امام حسین علیه السلام به عمر سعد

- ۲۸۰ شهدا و مقام قرب الهی
- ۲۸۳ مقایسه‌ای بین یاران رسول خدا (ص) با یاران امام حسین (علیه السلام) و برتری شهدای کربلا
- ۲۸۸ برتری شهدای کربلا
- ۲۹۲ اخبار از شهادت امام حسین (علیه السلام)
- ۲۹۷ مبارزه یاران امام حسین (علیه السلام) و شهادت آنان
- ۲۹۷ مبارزه حرّ و شهادت او
- ۳۰۱ مبارزه بربر همدانی
- ۳۰۲ مبارزه وهب بن عبدالله کلبی
- ۳۰۶ مبارزه عمرو بن خالد ازادی و فرزندش
- ۳۰۶ مبارزه سعد تمیمی
- ۳۰۶ مبارزه عمران مذحجی
- ۳۰۷ مبارزه مسلم بن عوسجه اسدی
- ۳۰۸ شهادت مسلم بن عوسجه و وصیت عاشقانه او
- ۳۰۹ شهادت نافع بن هلال و شدت حملات یاران امام حسین (علیه السلام)
- ۳۱۰ مبارزه عمرو انصاری
- ۳۱۰ روز عاشورا و نماز ظهر آن
- ۳۱۲ مبارزه جون، غلام ابوذر
- ۳۱۳ مبارزه عمرو بن خالد صیداوی
- ۳۱۴ مبارزه حنظله شامی
- ۳۱۵ مبارزه سوید بن عمرو
- ۳۱۵ مبارزه حجاج بن مسروق، مؤذن امام حسین (علیه السلام)
- ۳۱۵ مبارزه زهیر بن قین بجلی
- ۳۱۶ مبارزه حبیب بن مظاهر

۳۱۸	 مبارزه هلال بن نافع بجلی
۳۱۸	 مبارزه جوانی که پدرش در معرکه جنگ به شهادت رسیده بود
۳۲۰	 مبارزه عابس شاکری و غلام او
۳۲۲	 مبارزه عبدالله و عبد الرحمان غفاری
۳۲۲	 مبارزه غلام ترک امام حسین علیه السلام
۳۲۳	 مبارزه یزید بن زیاد
۳۲۴	 مبارزه ابو عمرو نهشلی

مجله هفتم - در بیان حقیقت شهادت اولاد عقیل و قاسم بر حسب

۳۲۸	 لزوم احسان و نیکویی به والدین
۳۳۰	 امام علیه السلام والد حقیقی
۳۳۱	 تفسیر والدین به حسنین علیهم السلام
۳۳۳	 شکر و احسان به والدین حقیقی
۳۳۶	 احسان و نیکی؛ با گریه و عزاداری
۳۳۹	 اشاره‌ای به مصایب اهل بیت
۳۴۱	 امام حسین علیه السلام و نیل به برترین مقام
۳۴۶	 عزاداری امام حسین علیه السلام و ملل دیگر
۳۴۹	 در هر مصیبتی بر امام حسین علیه السلام گریه کن!
۳۵۱	 مبارزه و جان‌بازی خاندان امام حسین علیه السلام
۳۵۲	 مبارزه عبدالله بن مسلم علیه السلام
۳۵۲	 مبارزه محمد بن مسلم علیه السلام
۳۵۳	 مبارزه جعفر بن عقیل علیه السلام
۳۵۳	 مبارزه عبدالرحمان بن عقیل علیه السلام
۳۵۳	 مبارزه عبدالله بن عقیل علیه السلام و برخی دیگر از فرزندان عقیل
۳۵۴	 مبارزه فرزندان جعفر

۳۵۴	 مبارزه محمد بن عبدالله جعفر علیه السلام
۳۵۴	 مبارزه عون بن عبدالله جعفر علیه السلام
۳۵۵	 مبارزه فرزندان امام حسن علیه السلام
۳۵۵	 مبارزه حضرت قاسم علیه السلام
۳۵۷	 شجاعت حضرت قاسم علیه السلام
۳۵۸	 شهادت حضرت قاسم علیه السلام
۳۵۹	 امام حسین علیه السلام در بالین حضرت قاسم علیه السلام

مجله هفتم - در بیان حقیقت شهادت اولاد امیر المؤمنین علیه السلام

۳۶۴	 ماه‌های حرام و حرمت آنها
۳۶۵	 حرمت ماه محرم
۳۶۶	 منظور از دوازده ماه در این ایام چیست ؟
۳۶۹	 وجه تعبیر ائمه علیهم السلام به شهور
۳۷۲	 مقایسه‌ای میان امام حسین علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام
۳۷۵	 امام حسین علیه السلام و گریه فرشتگان و جنیان
۳۷۷	 قاتلان امام حسین علیه السلام و ضربات آنان بر دین اسلام
۳۸۱	 شمه‌ای از فضایل بی‌کران امام حسین علیه السلام
۳۸۳	 شگفتا از کارهای دشمنان
۳۸۶	 مهر و محبت رسول خدا صلی الله علیه و آله نسبت به خاندان خویش
۳۹۳	 مبارزه فرزندان امیر مؤمنان علی علیه السلام
۳۹۳	 نگاهی به فضایل حضرت ابوالفضل علیه السلام
۳۹۶	 مبارزه ابو بکر بن علی علیه السلام
۳۹۶	 مبارزه عمر بن علی علیه السلام
۳۹۷	 مبارزه عثمان بن علی علیه السلام
۳۹۷	 مبارزه جعفر بن علی علیه السلام

۳۹۸	 مبارزه عبدالله بن علی علیه السلام
۳۹۸	 علمدار کربلا، حضرت ابوالفضل علیه السلام عازم میدان می شود
۳۹۹	 سردار وفا در میدان کربلا
۴۰۰	 سقای کربلا و حرکت به سوی فرات
۴۰۳	 شهادت حضرت ابوالفضل علیه السلام
۴۰۳	 سید الشهداء علیه السلام در بالین سقای کربلا

مجله نهم - در بیان حقیقت شهادت نوباوه حیرتبخش پیغمبر ﷺ حضرت علی احب علیهم السلام

۴۰۸	 مشیت الهی و آزمایش بندگان
۴۱۰	 آزمایش الهی و بشارت صابران
۴۱۲	 صبر خاتم انبیا ﷺ و شمه ای از مصایب اهل بیت علیهم السلام
۴۱۴	 مصیبت امام حسین علیه السلام جز گترین مصیبت ها
۴۱۷	 سید الشهداء علیه السلام و مقام صبر او
۴۱۹	 امام حسین علیه السلام و صبر و رضای الهی
۴۱۹	 امام حسین علیه السلام و علت گریه آن حضرت در روز عاشورا
۴۲۴	 صبر امام حسین علیه السلام و پاداش خداوند متعال
۴۲۹	 بلایای اولیا و کرامات آنان
۴۳۲	 امام حسین علیه السلام سرآمد اولیای الهی
۴۳۳	 اشاره ای به مصایب حضرت یحیی علیه السلام
۴۳۶	 مقایسه ای میان مصایب جانسوز امام حسین علیه السلام و پیامبران الهی
۴۴۰	 ابراهیم خلیل علیه السلام و ذبح عظیم
۴۴۲	 نگاهی به فضایل حضرت علی اکبر علیه السلام
۴۴۵	 حضرت علی اکبر علیه السلام آماده مبارزه می شود
۴۴۶	 مبارزه حضرت علی اکبر علیه السلام
۴۴۸	 نگاهی به شجاعت حضرت علی اکبر علیه السلام

- ۴۴۹ شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام
- ۴۵۰ شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام و ناله های اهل حرم علیهم السلام
- ۴۵۱ شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام و ناله های حضرت سکینه علیها السلام

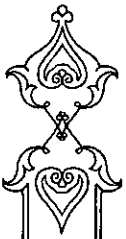
مجلس دهم - در بیان معارفه سید الشهداء علیه السلام بنفسه الشریف

- ۴۵۶ امام حسین علیه السلام صاحب نفس مطمئنه
- ۴۵۷ امام حسین علیه السلام و مقام رضا و محبت
- ۴۶۱ مقایسه ای جالب
- ۴۶۱ امام حسین علیه السلام زینت عرش الهی
- ۴۶۴ امام حسین علیه السلام و مهر پنهانی او در دل ها
- ۴۶۵ شما تاب شنیدن فضايل را نداريد
- ۴۶۶ امام حسین علیه السلام و حب خدا و رسول او نسبت به او
- ۴۷۱ محمد و آل محمد علیهم السلام واسطه آفرینش عالم و
- ۴۷۲ مصیبتی که انبیا تاب شنیدن آن را نداشتند
- ۴۷۹ تأثیر مصیبت امام حسین علیه السلام در اشیا
- ۴۸۵ بزرگترین مصیبت
- ۴۸۹ عاشورا، روز حزن و اندوه
- ۴۹۷ روز عاشورا و تنهایی امام حسین علیه السلام
- ۴۹۸ امام سجّاد علیه السلام و یاری از امام حسین علیه السلام
- ۴۹۸ روز عاشورا و شهادت حضرت علی اصغر علیه السلام
- ۵۰۱ امام حسین علیه السلام و وداع او با اهل حرم
- ۵۰۵ امام حسین علیه السلام عازم میدان می شود
- ۵۰۵ امام حسین علیه السلام در برابر لشکر
- ۵۰۶ امام حسین علیه السلام و وداع دیگری با اهل حرم
- ۵۱۰ شجاعت سید الشهداء علیه السلام در سرزمین کربلا

۵۱۲	 بازگشت به خيام و دلدارى اهل حرم
۵۱۳	 امام حسين عليه السلام و حمله مجدد به لشكر
۵۱۴	 امام حسين عليه السلام و وداع ديگر
۵۱۴	 وداع امام حسين عليه السلام با فرزندش امام سجاد عليه السلام
۵۱۶	 شير بيشه شجاعت و حمله ديگر
۵۱۷	 حملات شجاعانه امام حسين عليه السلام و ناتوانى لشكريان
۵۲۰	 روز عاشورا و تشنگى امام حسين عليه السلام
۵۲۱	 امام حسين عليه السلام و چهارمين حمله بر رويه صفتان
۵۲۲	 امام حسين عليه السلام و زخم هاى بدن شريفش
۵۲۳	 آخرين لحظات زندگى امام حسين عليه السلام
۵۲۵	 امام حسين عليه السلام و وداع ديگر
۵۲۷	 امام حسين عليه السلام در محاصر دوشمبان
۵۲۷	 آخرين لحظات امام حسين عليه السلام و شهادت عبدالله بن حسن عليه السلام
۵۲۹	 واپسين لحظات امام حسين عليه السلام
۵۲۹	 حضرت زينب عليه السلام در قتلگاه
۵۳۰	 امام حسين عليه السلام در قتلگاه
۵۳۲	 شهادت امام حسين عليه السلام به روايت هلال بن نافع

مجله ياردهم - وقايع بعد از شهادت سید الشهداء عليه السلام و طرام حربه ها

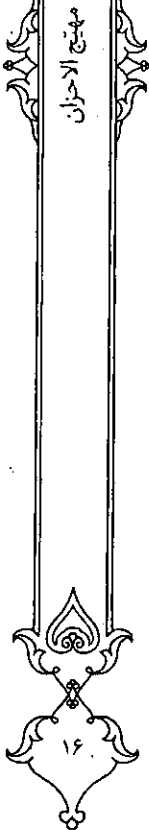
۵۳۸	 اُمت و پاداش رسالت
۵۴۰	 برترين اعمال
۵۴۲	 ولايت اهل بيت عليه السلام و پذيرش اعمال
۵۴۵	 شگفتا از رفتار اُمت
۵۴۷	 محبت به اهل بيت عليه السلام واجب ترين واجبات
۵۴۸	 مراتب محبت

- مهر امام حسین علیه السلام و سیلان اشک ۵۴۹
- تأثیر محبت و معرفت در مصیبت ۵۵۴
- اهل بیت علیهم السلام در مصایب سید الشهداء علیه السلام ۵۵۵
- لحظاتی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسید ۵۶۱
- بازگشت اسب امام حسین علیه السلام به خیمه‌ها و استقبال اهل حرم ۵۶۲
- عمر سعد لعین و فرمان آتش زدن خیمه‌ها و تاراج آنها ۵۶۴
- تاراج خیمه‌ها به روایت فاطمه صغری علیها السلام ۵۶۵
- روایت دیگری از فاطمه صغری علیها السلام ۵۶۸
- بدن مطهر امام حسین علیه السلام در زیر سم اسبان ۵۷۰
- اهل بیت امام حسین علیهم السلام و آغاز اسارت آنان ۵۷۲
- عبور اهل بیت علیهم السلام از کنار قتلگاه ۵۷۴
- ناله‌های جانسوز زینب علیها السلام در قتلگاه ۵۷۵
- بدن مطهر امام حسین علیه السلام و ناله‌های حضرت سکینه علیها السلام ۵۷۸
- قتلگاه و شدت اندوه امام سجاد علیه السلام دلداری حضرت زینب علیها السلام ۵۷۹

مجلس «واژه‌هم» - در بیان حقیقت ورود عماروان آل و اهل بیت علیهم السلام به حوضه

- همه از آن خداست ۵۸۴
- امام حسین علیه السلام و انبیای عظام ۵۸۶
- امام حسین علیه السلام و حضرت آدم علیه السلام ۵۸۷
- امام حسین علیه السلام و حضرت نوح علیه السلام ۵۸۸
- امام حسین علیه السلام و حضرت سلیمان علیه السلام ۵۸۸
- امام حسین علیه السلام و حضرت ابراهیم علیه السلام ۵۸۹
- امام حسین علیه السلام و حضرت موسی علیه السلام ۵۹۰
- امام حسین علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام ۵۹۲
- شمه‌ای از شگفتی‌های امام حسین علیه السلام ۵۹۳

۵۹۵	 امام حسین علیه السلام و حضرت اسماعیل و حضرت یحیی علیهم السلام
۵۹۸	 زیارت امام حسین علیه السلام و ارواح مقدسه پیامبران الهی
۵۹۹	 گریه جنیان بر امام حسین علیه السلام
۶۰۳	 سرهای مطهر شهداء در بالای نیزه‌ها
۶۰۵	 فرستادن سر مطهر امام حسین علیه السلام به سوی ابن زیاد
۶۰۶	 سر مطهر امام حسین علیه السلام و تنور خولی
۶۰۷	 ورود اسرای اهل بیت علیهم السلام به کوفه
۶۰۸	 خطبه حضرت زینب علیها السلام در جمع مردم کوفه
۶۱۲	 خطبه حضرت فاطمه صغری علیها السلام در جمع مردم کوفه
۶۱۳	 خطبه حضرت امّ کلثوم علیها السلام در جمع مردم کوفه
۶۱۵	 خطبه سیّد الساجدین علیه السلام در جمع مردم کوفه
۶۱۷	 ورود اهل بیت علیهم السلام به کوفه ، به روایت مسلم جصاص
۶۱۸	 کوفه و گفت و گوی زینب کبری علیها السلام با سر مطهر امام حسین علیه السلام
۶۱۹	 اسرای اهل بیت علیهم السلام و مجلس ابن زیاد ملعون
۶۲۲	 گفت و گوی امام سجّاد علیه السلام با ابن زیاد ملعون
۶۲۳	 مجلس ابن زیاد لعین و اعتراض زید بن ارقم
۶۲۵	 حکم ابن زیاد ملعون به زندانی نمودن اسرای اهل بیت علیهم السلام
۶۲۵	 سر مقدس امام حسین علیه السلام و قرائت قرآن
۶۲۸	 عبیدالله زیاد و نامه او به یزید ملعون و عمرو بن سعید
۶۲۹	 مدینه و خبر شهادت امام حسین علیه السلام و اصحاب او علیهم السلام

مجلس سیزدهم - در بیان حقیقت ورود حاروان الم و منته به ظلم عم و محایات ظالم

۶۳۶	 پیمان شکنان از اُمت‌های مختلفه
۶۳۸	 مقایسه‌ای میان اُمت‌های پیشین با اُمت مرحومه
۶۴۱	 بزرگترین ستم در طول تاریخ

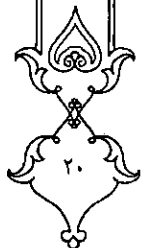
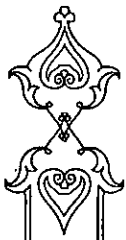

- ۶۴۲ اشاره‌ای به فضایل و مقامات اهل بیت علیهم‌السلام
- ۶۴۴ امام حسین علیه‌السلام و کرم و بخشش آن حضرت
- ۶۴۷ امام حسین علیه‌السلام و عبادت آن بزرگوار
- ۶۴۸ نخستین مؤسسان ظلم بر اهل بیت علیهم‌السلام
- ۶۴۹ شهادت سیدالشهداء علیه‌السلام و نامه عبدالله عمر به یزید بن معاویه
- ۶۴۹ حرکت عبدالله بن عمر به سوی یزید علیه اللعنه
- ۶۵۵ شجره ملعونه بنی امیه و جنایات آنان
- ۶۶۰ مجملی از احوال فاطمه زهرا علیها‌السلام در روز محشر
- ۶۶۲ حرکت اهل بیت علیهم‌السلام از کوفه به سوی شام
- ۶۶۳ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به تکریت
- ۶۶۴ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به وادی النخله
- ۶۶۴ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به مرشاد
- ۶۶۵ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به بعلبک
- ۶۶۶ سر مطهر امام حسین علیه‌السلام و راه شام
- ۶۷۳ مضایب اهل بیت علیهم‌السلام در راه شام
- ۶۷۶ اسرای اهل بیت علیهم‌السلام در نزدیکی شام
- ۶۷۶ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به شام و اشعار یزید ملعون
- ۶۷۷ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به شام به روایت سهل ساعدی رحمته‌الله
- ۶۷۹ سر مطهر امام حسین علیه‌السلام و مسلمان شدن نصرانی و...
- ۶۸۰ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به شام و شادی بنی امیه
- ۶۸۱ اسرای اهل بیت علیهم‌السلام و رفتار شامیان
- ۶۸۲ یزید لعین و خبر شهادت امام حسین علیه‌السلام
- ۶۸۳ سر مطهر امام حسین علیه‌السلام و تکلم آن در شام
- ۶۸۳ ورود اسرای اهل بیت علیهم‌السلام به مجلس یزید ملعون
- ۶۸۶ سر مطهر امام حسین علیه‌السلام در مجلس یزید و ناله‌های جان سوز اهل بیت علیهم‌السلام
- ۶۸۷ سر مطهر امام حسین علیه‌السلام و جسارت یزید لعین و اعتراض ابو برزّه اسلمی

۶۸۸		سخنان زینب کبری علیها السلام در مجلس یزید
۶۹۰		مجلس یزید لعین به روایت امام رضا علیه السلام
۶۹۰		مجلس یزید ملعون به روایت دیگر
۶۹۱		گفت و گوی حضرت سکینه علیها السلام با یزید ملعون
۶۹۲		گفت و گوی حضرت زینب علیها السلام با یزید لعین
۶۹۴		تقاضای مرد شامی از یزید، فاطمه علیها السلام را به خدمتکاری (!!)
۶۹۵		مجلس یزید و اعتراض نصرانی به او
۶۹۸		زندانی نمودن اسرای اهل بیت علیهم السلام در خرابه شام
۶۹۹		سر مقدس امام حسین علیه السلام بر در خانه یزید و اعتراض زن او
۶۹۹		سر مطهر امام حسین علیه السلام و انبیای عظام الهی
۷۰۲		مجلس یزید لعین و اعتراض سفیر روم
۷۰۵		سر مطهر امام حسین علیه السلام و سخن رأس الجالوت
۷۰۶		سخنان خطیب یزید لعین و اعتراض امام سجاد علیه السلام
۷۰۷		سخنان امام سجاد علیه السلام در مجلس یزید لعین
۷۰۹		سخنان امام سجاد علیه السلام و وحشت یزید لعین
۷۱۰		گفت و گوی امام سجاد علیه السلام با منهال
۷۱۱		مجلس یزید و اعتراض یکی از علمای یهود
۷۱۲		خواب سکینه مظلومه علیها السلام در شام محنت انجام و بیان آن به یزید
۷۱۵		خواب دیدن هند، زن یزید
۷۱۶		عزاداری اهل بیت علیهم السلام در شام

مجلس چهاردهم - در بیان حقیقت ورود اهل بیت علیهم السلام و اسیران به مدینه مشرفه

۷۲۲		حکم کسی که مظلومانه کشته شده است
۷۲۳		امام حسین علیه السلام و منتقم او
۷۲۶		اشاره ای به چگونگی ظهور حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه

رجعت و شکایت حضرت فاطمه علیها السلام در آن	۷۲۹
شکوه‌های امیرالمؤمنان علی مرتضی و امام حسن مجتبی علیهما السلام	۷۳۱
شکوه‌های سیدالشهداء علیه السلام و یاران آن حضرت	۷۳۳
فرجام بد ستمگران	۷۳۵
کیفر قاتلان شهدای کربلا در دنیا	۷۳۸
زندگی در انتظار دولت اهل بیت علیهم السلام	۷۴۱
به زودی انتقام خون امام حسین علیه السلام گرفته خواهد شد	۷۴۳
بازگشت اهل بیت علیهم السلام به مدینه	۷۴۶
اربعین امام حسین علیه السلام و ورود اهل بیت علیهم السلام به کربلا	۷۴۸
عزاداری اهل بیت علیهم السلام در کربلا	۷۴۹
کربلا و ناله‌های اهل بیت علیهم السلام	۷۵۰
جابر بن عبد الله انصاری و زیارت اربعین	۷۵۱
تحقیقی در مورد نخستین اربعین امام حسین علیه السلام	۷۵۲
وداع اهل بیت علیهم السلام از کربلا	۷۵۳
ورود اهل بیت علیهم السلام به مدینه	۷۵۴
مدینه و خبر شهادت امام حسین علیه السلام	۷۵۵
مدخل شهر مدینه و سخنان امام سجاد علیه السلام	۷۵۷
استقبال محمد بن حنفیه از کاروان اهل بیت علیهم السلام	۷۵۸
مدینه و مرثیه‌های جان سوز آم کلثوم علیها السلام	۷۵۹
مدینه و ناله‌های جان کاه زینب کبری علیها السلام	۷۶۱
پایان غم با ظهور مولای عالمیان	۷۶۲
فهرستها	۷۶۳
فهرست آیات	۷۶۵
فهرست احادیث	۷۷۱
منابع و مأخذ	۷۹۳

سرآغاز

...جهان هستی، لباس آفرینش نپوشیده بود، هنوز از زمین و زمان خبری نبود نه فلکی، نه ستاره‌ای نه آسمانی و نه زمینی ...
آفریدگار هستی با دست قدرت خویش انوار حجت‌های خود را لباس آفرینش پوشانید ...

آنگاه به جهت وجود چنین انوار پاکی، جهان هستی پدید آمد، آخرین سفیر خدا از عرش الهی در این کره خاکی اجلال نزول فرمود، تا فطرت پاک انسان‌ها را بارور ساخته و به سوی خدا هدایت نماید.

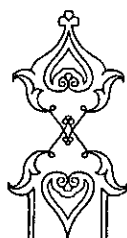
او به عنوان عصاره آفرینش، پیام همه پیام‌آوران را با خود آورده و به احساس پاک پیروان همه مذاهب و آیین‌ها ارج نهاد. انسان‌ها را برای سیر در مسیر کمال انسانی رهنمون می‌شود.

... او با مهر بی‌کران خویش، در دل‌های انسان‌های پاک نذر نموده و محبت خود و خاندانش را در کانون دل آنان جای می‌دهد.

آوازه مهر و محبت او و خاندانش در جهان هستی طنین‌انداز می‌گردد. پرچم عدل او، که آخرین پرچم مهر و لطف الهی است، در بلندترین قله‌های کمال انسانی به اهتزاز درمی‌آید.

پاکی و کرامت، مهر و محبت، وقار و متانت، ادب و امانت، دادخواهی و عدالت و هزاران فضیلت و برتری دیگری فرهنگ آیین او را، که مکمل همه آیین‌های الهی است، تشکیل می‌دهد ...

او برگزیده الهی است، و آخرین پیامبر او، دین و آیین او، ناسخ تمام آیین‌هاست و همه پیامبران مژده او را بر اُمت‌های خود داده‌اند. اینک جهان هستی در قبضه

اختیار اوست و او در مأموریت الهی خویش، جانشینانش را - که هدایتگران جامعه جهانی به سوی کمال انسانی هستند - معرفی نمود.

آری، او پیامبر خدا، محمد مصطفی ﷺ است که آیین خویش را با اجرای فرمان الهی در معرفی نخستین وصی و جانشین خویش، علی مرتضی ﷺ به کمال رسانید و راه هدایت را به سوی جهانیان باز نمود.

پیامبر رحمت ﷺ از طریق وحی الهی، چشم اندازی برای مردم، به جهان آینده گشود و آنان را در مسیر حرکت به سوی کمال و تعالی از وجود بخار و خاشاک ها آگاه کرده و با خفاشان کوردلی که کمر همت بر جلوگیری از تابش زیبای آفتاب ولایت بسته بودند، آشنا ساخت ...

... شهر مدینه به وجود او و خاندانش افتخار می نماید، آفتاب آن در برابر درخشش او از آنان، نقاب ابر بر خود می زند. بار دیگر فرشته وحی، اجازه ورود می طلبد تا مژده فرزندی را به پیامبر رحمت ﷺ بدهد.

این بار مژده با غم شادی با حزن و خوشحالی با گرفتگی آمیخته است. آری، مژده تولد امام حسین ﷺ همزمان، جهان هستی را غرق در شادی و سرور کرده و در غم و اندوه فرو برد ... جبرئیل امین عرض کرد:

«یا محمد! إن الله یقرء علیک السلام و یرکبک مولود یولد من فاطمة ﷺ
تقتله أمتک من بعدک...» (۱)

ای محمد! خداوند برای تو سلام می فرستد، و مژده فرزندی را از فاطمه ﷺ به تو می دهد، فرزندی که پس از تو، اُمت او را خواهند گشت ...

مادر و الا مقام آن مولود عزیز - که خود، نه تنها حجت الهی است؛ بلکه حجت پیشوایان معصوم ﷺ نیز هست - آماده اجرای فرمان الهی شده و چنین مولود الهی را حمل می نماید. روزهای تولد فرا می رسد، و آن کودک زیبا با قدوم خویش جهان هستی را روشن می نماید ...

این بار جبرئیل امین برای تبریک تولد او، با لوحی سبز از جانب خدا خدمت

رسول خدا ﷺ آن لوح را به دختر عزیزش، فاطمه زهرا علیها السلام می بخشد، خداوند متعال در آن لوح سبز، حجت خویش، امام حسین علیه السلام را چنین معرفی می نماید: «... وجعلت حسیناً خازن وحیی، وأكرمته بالشهادة وختمت له بالسعادة، فهو أفضل من استشهد، وأرفع الشهداء درجة، جعلت كلمتي التامة معه، والحجة البالغة عنده، بعترته أثيب وأعاقب...»؛^(۱)

وحسین را نگهبان گنجینه وحیام قرار دادم، او را به شهادت گرامی داشته، فرجام کارش را به سعادت پایان دادم، او برترین شهید و از همه شهیدان درجه اش برتر است، کلمه تامه خود را با او قرار دادم و حجت بالغه خود را بدو سپردم و پاداش و کیفرم را به وسیله خاندان او انجام می دهم... زمان به سرعت سپری می شود، پیامبر رحمت صلی الله علیه و آله، با مهر بی کران خویش، فرزندش را پرورش می دهد، آن گونه که می فرماید:

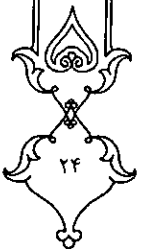
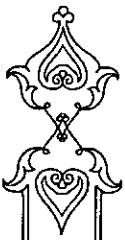
«حسین خي وأنا من حسين»؛ حسین از من است و من از او هستم.^(۲)

و مردم را از مهر خدا و خدایش نسبت به امام حسین علیه السلام آگاه می سازد. از سوی دیگر، جنایاتی را که من و قاتان، در مورد خاندانش مرتکب شده و خواهند شد، بازگو می نماید، مردم را از انجام چنین اعمالی، آگاه می نماید. زمان در حرکت است، آخرین لحظات زندگی حضرتش فرا می رسد، باز در آن حال، سفارش های اکید خود را در باره خاندانش بیان نمود. می فرماید:

«يا أيها الناس! إني قد خلّفت فيكم الثقلين: كتاب الله و عترتي... لن يفترقا حتى يردا علي الحوض...».^(۳)

ای مردم! من در میان شما دو امانت گرانها باقی می گذارم: کتاب خدا و عترتم... این دو امانت از هم جدا نخواهند شد تا در ساحل حوض کوثر بر من وارد گردند...

پیامبر خدا ﷺ با همه تلاش خویش، پیام الهی را به بهترین وجه به جهانیان

می‌رساند، اینک روح نورانی او به سوی عرش الهی در حرکت است و امور بندگان خدا را به وصی و جانشین خود علی مرتضی علیه السلام می‌سپارد.

منافقان کوردل، در کمین نشسته و منتظر فرصتی هستند که مسیر هدایت و پیامبری را از ولایت و امامت تحریف و تغییر دهند.

آنان با تمام توان با شیاطین جنّی و انسی^۱ همدست شده و در حالی که هنوز بدن شریف رسول خدا صلی الله علیه و آله دفن نشده، در پایگاه شیطانی خود، سقیفه بنی ساعده، در برابر امر خداوند متعال و پیام‌های پیامبر خدا صلی الله علیه و آله خلیفه‌ای برای مسلمانان می‌تراشتند و همه دستورات خدا و رسول او را زیر پا گذاشته و افکار شیطانی خود را عملی ساخته و در برابر پرتو آفتاب ولایت، امیر مؤمنان علی علیه السلام ابرهای نفاق، کینه‌توزی، دشمنی و ظلم و ستم... تشکیل می‌دهند و برای رسیدن به اهداف شوم خویش از هیچ جنایتی فروگذار نمی‌کنند.

... خانه وحی و عصمت را به آتش می‌کشند؛

بدن‌های گوشوارگان عرش الهی و جگر گوشه‌گان پیامبر رحمت صلی الله علیه و آله را می‌لرزاند؛

دخت نبوت، فاطمه زهرا علیها السلام را مورد شتم و جرح قرار می‌دهند؛

دستان شیر خدا، علی مرتضی علیه السلام را با طاعن نفاق بسته و به سوی مسجد می‌کشاند؛

و بندگان مؤمن خدا را به ذلت می‌کشاند و...

بدینسان دنیا را از پرتو افشانی این انوار الهی، محروم و آن را مورد تاخت و تاز ستمگران قرار می‌دهند...

آفریدگار هستی شاهد و گواه همه این جنایات است. او از درد دل حجت‌های خویش آگاه و در کمین ستمگران، منافقان و کافران است.

زمان همچنان سپری می‌شود، حکومت نفرین شده حبتری^(۱) پایه‌های شوم خود را استحکام می‌بخشد و طغیانگران و ستمگران یکی پس از دیگری روی کار می‌آیند، تا این که نوبت به ستمگری بنام یزید می‌رسد. او در یک اقدام جنایتکارانه

۱ - حبت: کنایه از نخستین غاصب خلافت اولیای الهی است.

با از ستمگران گذشته‌اش فراتر گذاشته و در دیدگان همگان، فرمان قتل حجت خدا، گل رسول خدا ﷺ، جگرگوشه فاطمه زهرا ﷺ، میوه دل علی مرتضیٰ ﷺ، یعنی امام حسین ﷺ را صادر می‌کند.

أسوة تقوا و شهامت، بزرگی و کرامت، امام حسین ﷺ ولایت و پیشوایی جهان هستی را در اختیار دارد، و با الهام از پروردگار خویش به وظیفه خودش عمل و در یک حرکت الهی نقشه‌های شوم ستمگران را نقش بر آب می‌نماید...

آن بزرگوار در این وادی عاشقانه، آنچه دارد در طبق اخلاص گذاشته و به پیشگاه حضرت احدیت تقدیم می‌نماید و با این عمل خویش، گوی سبقت تقرب را از همه پیامبران و اولیای الهی و فرشتگان مقرب می‌برد.

او در صحرای بی آب و علف کربلا، گلستانی از بهترین گل‌های جهان هستی را با خون رنگین آنان زینت می‌دهد و جهان را برای انتقام خون آن بزرگواران و اقامه عدل الهی توسط فرزندش حضرت مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف - متوجه می‌سازد.

آنگاه که همه عزیزان و یاورانش در خون خویش غلطیده و خود آماده جانبازی می‌شود، چهره عالم هستی و عرش و عرشیان دگرگون می‌شود! فرزند بزرگوارش امام باقر ﷺ آن لحظه جان سروز و دل خراش را به تصویر کشیده و می‌فرماید:

«...لَمَّا قُتِلَ جَدِّي الْحُسَيْنُ ﷺ ضَجَّتِ الْمَلَائِكَةُ أَسَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالْبُكَاءِ وَالنَّحِيبِ وَقَالُوا: إِلَهْنَا وَسَيِّدُنَا! أَتَغْفُلُ عَمَّنْ قَتَلَ صَفْوَتَكَ وَأَسَى صَفْوَتِكَ وَخَيَّرْتَكَ مِنْ خَلْقِكَ؟

فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِمْ: قَرُّوا مَلَائِكَتِي، فَوَعِزَّتِي وَجَلَالِي! لَا تُنْقِمَنَّ مِنْهُمْ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ.

ثُمَّ كَشَفَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنِ الْأُتَمَّةِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ ﷺ لِلْمَلَائِكَةِ.

فَسَرَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِذَلِكَ، فَإِذَا أَحَدَهُمْ قَائِمٌ يُصَلِّي، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: بِذَلِكَ الْقَائِمِ أَنْتَقِمُ مِنْهُمْ. (۱)

.. هنگامی که جَدَم امام حسین علیه السلام کشته شد، فرشتگان به سوی خدای متعال
ضجّه نمودند و با گریه و زاری فریاد زدند، و گفتند: ای خدای ما! و ای سید ما!
آیا از کسی که برگزیده و فرزند برگزیده تو و بهترین فرد از مخلوقات تو را
کشته، غفلت می‌نمایی؟!

خدای متعال به آنها وحی فرمود: ای فرشتگان من! آرام باشید؛ قسم به عزّت و جلالم! البتّه از آنها انتقام خواهم گرفت، گرچه پس از گذشت زمان باشد. آنگاه امامان از فرزندان امام حسین علیه السلام را به فرشتگان نشان داده و آنها از دیدن این منظره مسرور شدند، نگاه کردند، دیدند که یکی از آن بزرگواران استاده و نماز می خواند.

خداوند متعال فرمود: با این کسی که ایستاده است، از آنها انتقام خواهم گرفت.

آری، انتقام انتقام از کسانی که بی رحمانه و مظلومانه حجت خدا را به شهادت رسانده و خاندان او را مورد شتم قرار داده و به اسارت گرفتند؛ انتقام از کسانی که حتی به یک شر خوار امام حسین علیه السلام رحم نکرده و با تیری سه شعبه، چنان گلوی از گل نازکتر او را دیدند که صبر و قرارِ مهربان ترین فرد روی زمین، امام حسین علیه السلام را گرفتند و خدای مهربان او را دستور صبر و شکیب داد. آنان در صحرای کربلا چنان مصایبی را به وجود آوردند که همه مصایب دنیا در برابر آن کوچک است.

آنگاه که یادگار کربلای حسینی، امام سجاد علیه السلام با کاروان ستمدیده اهل بیت علیهم السلام به مدینه منوره باز می گردد، به گوشه ای از مصایب خاندان خویش اشاره کرده و می فرماید:

«...أَيُّهَا النَّاسُ! أَصْبَحْنَا مُطَرَّدِينَ مُشْرَدِّينَ شَاسِعِينَ عَنِ الْأَنْصَارِ، كَأَنَّا أَوْلَادُ تَرْكٍ وَكَابِلٍ، مِنْ غَيْرِ جُزْمٍ اخْتَرَمْنَاهُ، وَلَا مَكْرُوهٍ ازْتَكَبْنَاهُ، وَلَا ثَلْمَةٍ فِي الْإِسْلَامِ ثَلَمْنَاهَا، مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ، إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ.

قَالَ اللَّهُ! لَوْ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَقَدَّمَ إِلَيْهِمْ [فِي قِتَالِنَا كَمَا تَقَدَّمَ إِلَيْهِمْ] فِي الْوَصَايَةِ بِنَا
كَمَا زِدَادُوا عَلَى مَا فَعَلُوا بِنَا، فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَعْظَمَهَا،
وَأَوْجَعَهَا، وَأَنْجَعَهَا، وَأَكْظَمَهَا، وَأَقْطَعَهَا، وَأَمَرَهَا، وَأَقْدَحَهَا، فَعِنْدَ اللَّهِ نَحْسَبُهُ فِيمَا

أَصَابَنَا، وَمَا بَلَغَ بِنَا إِلَهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ»^(۱)

...ای مردم! ما طرد شده و رانده شدیم، ما را دور شهرها گردانیدند، گویا که ما از فرزندان ترک و کابل هستیم، و این مصایب را بر ما روا داشتند بدون آن که جرم و گناهی را مرتکب شویم. نه مکروهی را انجام دادیم، و نه رخنه‌ای در اسلام به وجود آوردیم. ما همانند این مصایب را در آبا و اجداد خود نشنیدیم، این نیست جز این که از نزد خود یافتند - یعنی دروغی که ساخته شده است -.

به خدا سوگند! اگر پیامبر ﷺ در [مورد جنگ با ما] به آنها سفارش می‌نمود، بیش از آن که بر ما ستم کردند؛ انجام نمی‌دادند. پس «أَنَا اللَّهُ وَأَنَا إِلَهُ رَاجِعُونَ» از مصیبتی که چقدر بزرگ‌تر، دردناک‌تر، فجیع‌تر، با مشقت‌تر، برنده و تلخ‌تر است.

بنابراین، از مصیبتی که به ما رسیده و ما را احاطه کرده در پیشگاه خدا اجر و پاداش خود را می‌طلبیم که او غالب و صاحب انتقام است. آری، مصایبی که بر آنان روا داشتند بی‌ظلم بود و جز با انتقام منتقم آن، قابل تحمل نیست، چرا که خون خدا هرگز از جوشش باز نمی‌ایستد تا منتقم آن بپا خیزد و با نابودی ستمگران، جهان را آباد و مرهمی بر دل خداوند مؤمنان بگذارد. این حقیقتی است که شخص امام حسین ﷺ نیز بارها در این حرکت خویش به آن اشاره کرده و گوشزد می‌نمود.

امام سجّاد ﷺ می‌فرماید: پدر بزرگوارم امام حسین ﷺ می‌فرمود:

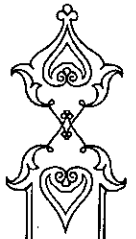
«يَا وَلَدِي! يَا عَلِي! وَاللَّهِ! لَا يَسْكُنُ دَمِي حَتَّى يَبْعَثَ اللَّهُ الْمَهْدِيَّ...»^(۲)

ای فرزندم! ای علی! سوگند به خدا! آنگاه که کشته شوم جوشش خونم باز نمی‌ایستد تا آن که خداوند متعال مهدی ﷺ را برای انتقام برانگیزد...

آری؛ این اصل انتقام الهی است که دل همه انبیاء، اولیا و منتظران دولت الزهراء ﷺ را شفا می‌دهد، مسأله مهمّی که هر مظلوم ستم‌دیده با یاد آن، دلش آرام

۱- اللهوف: ۱۷۷، بحار الانوار: ۱۴۷/۴۵-۱۴۹، به نقل از اشک‌های خونین در سوگ امام حسین ﷺ:

۲- المناقب: ۹۳/۴.

می گیرد.

این امر مهم انتقام و این مدال افتخار به حضرت مهدی علیه السلام عنایت شده و نام نامی آن حضرت به این عنوان زیبا معروف گشته است. مأموریت مهمی که آرزوی همه انبیا، اولیا و جانشینان آنان بوده است.

امر مقدسی که خداوند متعال در قرآن می فرماید:

﴿وَمَنْ قُتِلَ مُظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (۱).

«و هر کس که مظلومانه کشته شود ما برای ولی او سلطه و (حق قصاص و انتقام) قرار دادیم، پس در قتل اسراف نکند».

این آیه شریفه گویای این است که خونخواهی از ستمدیدگان و مظلومان امری الهی است و کدامین خون بالاتر از خون انبیا، اولیا و مظلومان است؟ آنگاه که از تفسیر این آیه شریفه از امام صادق علیه السلام می پرسند، در پاسخ می فرماید:

«ذلك قائم آل محمد علیه السلام عرج فيقتل بدم الحسين بن علي علیه السلام...» (۲)

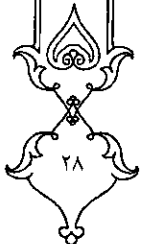
منظور از سلطان در این آیه، قائم آل محمد علیه السلام است که آنگاه قیام نماید به خونخواهی امام حسین بن علی علیه السلام و دشمنانش را می کشد و انتقام می گیرد. به راستی که حضرت مهدی علیه السلام انتقام خون پیر براب و فرزندان آنان را می گیرد، و او منتقم از جانب خدا، رسول او و امامان معصوم علیهم السلام است. امام صادق علیه السلام در حدیث زیبایی می فرماید:

«إذا قام قائمنا انتقم الله و لرسوله ولنا أجمعين» (۳)

«هنگامی که قائم ما علیه السلام قیام کند برای خدا، رسولش و همه ما انتقام خواهد گرفت».

انتقام، این نظام زیبایی که خداوند مهربان با آن همه جباران و ستمگران را تهدید نموده و به ستمدیدگان و مظلومان امید داده است.

در حدیثی دیگر آمده است که:

۱- سورة اسراء: آیه ۳۲. ۲- مکیال المکارم: ۴۵۸/۲.

۳- بحار الأنوار: ۳۷۶/۵۲ ح ۱۷۷ و ص ۳۱۷ ح ۱۳.

پیامبر خدا ﷺ در ضمن حدیث زیبایی به این امر مهم اشاره نموده و می فرماید:
 «لَمَّا أُسْرِيَ بِي أُوحِيَ إِلَيَّ رَبِّي جَلَّ جَلَالُهُ - وَسَاقَ الْحَدِيثَ ... إِلَى أَنْ قَالَ:
 فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِأَنْوَارِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلِيٍّ بْنِ
 الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدَ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرَ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، وَعَلِيٍّ بْنِ
 مُوسَى، وَمُحَمَّدَ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَالْحُجَّةَ بْنَ
 الْحَسَنِ الْقَائِمَ فِي وَسْطِهِمْ، كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ.
 قلت: يَا رَبِّ مَنْ هَؤُلَاءِ؟

قال: هَؤُلَاءِ الْأَتْمَةُ، وَهَذَا الْقَائِمُ الَّذِي يَحُلُّ حَلَالِي، وَيَحْرَمُ حَرَامِي، وَبِهِ أُنْتَقَمُ
 مِنْ أَعْدَائِي، وَهُوَ رَاحَةُ الْأَوْلِيَّائِي، وَهُوَ الَّذِي يَشْفِي قُلُوبَ شِيعَتِكَ مِنَ الظَّالِمِينَ
 وَالْبَاحِدِينَ وَالْكَافِرِينَ.

فيخرج اللات والعزى طريئين، فيحرقهما، فلفتنة الناس بهما يومئذ أشد من فتنه
 العجل والنامري»^(۱).

در شب مزاج خوارند به من وحی فرمود که: سرت را بلند کن.
 وقتی سر برآوردم، در آن هنگام انوار علی، فاطمه، حسن، حسین، علی بن
 الحسین، محمد بن علی، جعفر بن محمد، موسی بن جعفر، علی بن موسی،
 محمد بن علی، علی بن محمد، حسن بن علی، و خجسته بن الحسن علیهم السلام که
 همچون ستاره‌ای درخشان در میان آنان ایستاده بودند دیدم.
 عرض کردم: پروردگارا! اینان چه کسانی هستند؟
 فرمود: اینان پیشوایان و امامان هستند، و این که ایستاد است حلال مرا
 حلال، و حرام مرا حرام می‌گرداند، و به وسیله او از دشمنان انتقام می‌گیرم، او
 مایه آسایش اولیای من است و اوست که دل‌های شیعیان مرا با انتقام از
 ستمکاران، منکران و کافران شفا و بهبود می‌بخشد.
 او لات و عزرا تر و تازه از قبرشان بیرون می‌آورد و به آتش می‌کشد، به راستی
 که فتنه و گمراهی که توشط آن دو، در آن روز بر مردم ایجاد می‌شود از فتنه
 گوساله و سامری سخت‌تر است.

راستی که امامان معصوم علیهم السلام ما، این راه را با بهترین وجه رهنمون شده و همواره پیروان و جهانیان را به این اصل مهم ارشاد نموده‌اند؛ ولی این ما بودیم که به مسایل جزئی پرداخته و از امر حیاتی ظهور امام زمان علیه السلام در غفلت بوده و هستیم.

عبدالله بن سنان گوید: روز عاشورا به محضر مولایم امام جعفر صادق علیه السلام شرفیاب شدم، حضرت را با رنگ و روی گرفته و ظاهری غمگین که اشک از چشمان مبارکش مانند در سرازیر بود، دیدم.

عرض کردم! ای فرزند رسول خدا! چرا گریه می‌کنید؟ خداوند چشمان شما را گریان نکند.

حضرت فرمود: آیا غافل هستی؟ آیا نمی‌دانی که در چنین روزی امام حسین علیه السلام شهادت رسید؟

امام صادق علیه السلام در این روایت زیبا، پس از بیان اعمال این روز و چگونگی عزاداری در آن، دعا، تفصیل را برای روز عاشورا قرائت فرمودند، در بخشی از آن دعا آمده است:

«اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ أَيْدِي الْمُنَافِقِينَ الْمُضِلِّينَ، وَالْكَفَرِ الْجَاذِبِينَ، وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا، وَأَتَحْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِيبًا، وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ عِزًّا وَعِدْوَهُمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا»

خدایا! در فرج آل محمد علیهم السلام تعجیل فرما، و ورود خودت را بر او و بر اهل بیت علیهم السلام قرار ده، و آنان را از دست منافقان گمراه و کفار عنود نجات ده، و برای آنان پیروزی آسانی نصیب کن، و به آنان آسایش و فرج نزدیک عنایت کن، و از ناحیه خودت برای آنها بر دشمنان خود و دشمنان آنها سلطنت قرار ده.

آنگاه امام صادق علیه السلام در عباراتی حیرت‌انگیز دشمنان اهل بیت علیهم السلام را توصیف و نفرین فرموده و به بیان ضایع شدن دین و تعطیل گشتن احکام در اثر عدم حمایت مردم از امامان معصوم علیهم السلام می‌پردازد و می‌فرماید:

«اللَّهُمَّ إِنَّ سُلْطَانَكَ ضَائِعَةٌ، وَأَحْكَامَكَ مُعْطَلَةٌ، وَعِثْرَةُ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ هَائِمَةٌ. اللَّهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ، وَاقْطَعِ الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ، وَمُرَّ عَيْنًا بِالنَّجَاةِ، وَاهْدِنَا إِلَى

روز عاشورا

الْإِيمَانِ، وَعَجَّلْ فَرْجَنَا، وَانْظُمُهُ بِفَرْجِ أَوْلِيَانِكَ، وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وَدًّا، وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفْدًا»^(۱)

خداوندا! به راستی که سنت و روش تو پایمال گردید، احکام (روشنگر) تو تعطیل شده و خاندان پیامبرت در روی زمین سرگشته و حیران گشتند. خداوندا! حق و اهلش را یاری کن، و باطل و اهلش را نابود نما، و منت گذار و ما را نجات ده و ما را به سوی ایمان هدایت فرما، و در فرج ما تعجیل فرما، و فرج و گشایش ما را با فرج و گشایش اولیای خودت مقرر فرما، و آنان را برای ما مهربان و ما را برای آنها پذیرا قرار بده ..

به راستی که دقت و تأمل در مضامین سخنان گهرباری که در مورد ظهور حضرت مهدی علیه السلام وارد شده، انسان را حیران می کند، اضطراب او را افزایش می دهد، و وادار می نماید تا در مکتب امام حسین علیه السلام با شناختی عمیق تلاش کرده و به عزاداری و سوگواری آن معنای دیگری ببخشد تا بتواند در دوران غیبت مولای مهربان و امام زمان علیه السلام به مهم ترین وظیفه خویش که دعا برای رسیدن به دوران با شکوه ظهور است، تلاش نماید.

بنابراین، عزادار امام حسین علیه السلام و عاشق اهل بیت علیهم السلام بایستی برای همیشه، درخت یأس و نومیدی را که با ریشه ای پوسیده در دل گروهی جای گرفته، از بیخ و بُن برگند، و به جای آن نهال امید و امیدواری بکارد، و با استکمال چشمانی که در اثر مصایب امام حسین علیه السلام و یاران باوفایش، جاری شده، این نهال را آبیاری نماید، و از ابرهای رحمت و بارانهای غفرانی که همواره به این محافل و مجالس باصفا سایه لطف و مهر می افکند، یاری طلب کند، تا به زودی زود این درخت به ثمر نشسته و میوه دعای بیشتر و بهتر را برای تنها عزیز و فرزند امام حسین علیه السلام یعنی حضرت ولی عصر علیه السلام به ارمغان آورد، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

بدیهی است که او مولای مهربان است، و این عمل را با بهترین احسان و نیکویی جبران می فرماید.

علامه فرزانه، صاحب کتاب ارزشمند «مکیال المکارم» می نویسد:

۱- بحار الانوار: ۳۰۳/۱۰۱، به نقل از صحیفه مهدیه: ۲۴۱-۲۴۷.

یکی از برادران شایسته و گرامیم، خوابی برای من نقل کرد، او گفت:
من در عالم خواب موفق به دیدار جمال مولای مهربانم شدم، حضرتش فرمود:
«إِنِّي أَدْعُوا لِكُلِّ مُؤْمِنٍ يَدْعُو لِي بَعْدَ ذِكْرِ مَصَائِبِ سَيِّدِ الشَّهَدَاءِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَجَالِسِ
الْعَزَاءِ»^(۱)

هرمؤمنی که در مجالس سوگواری پس از ذکر مصایب حضرت سیدالشهداء علیه السلام
برای من دعا کند، من برای او دعا می‌نمایم.

آری، او خون خداست و خدایش به دست خلف صالح و فرزند او حضرت
مهدی علیه السلام انتقام او را خواهد گرفت، خونی که هنوز پس از چهارده قرن در جوش
و خروش است و هر لحظه دنیا در انتظار لشکریان همیشه پیروز منتقم او بسر
می‌برد که با شعار «یا ثارات الحسين علیه السلام» دنیا را از دست ستمگران رها خواهند
ساخت.

این دو برادر چنان به هم نزدیک و با هم در ارتباطند که سالار شهیدان، امام
حسین علیه السلام به مظلومیت فرزندش اشاره فرموده و در مکاشفه‌ای به یکی از
دانشمندان می‌فرماید:

... مهدی ما در عصر خودش مظلوم است، تا می‌توانید درباره
مهدی علیه السلام سخن بگویید و غل سایی کنید.

آنچه درباره شخصیت این معصوم بگویید، درباره همه
معصومین علیه السلام گفته‌اید، چون حضرات معصومین علیه السلام همه در
عصمت، ولایت و امامت یکی هستند، و چون عصر، عصر
مهدی ما علیه السلام است سزاوار است درباره او مطالب گفته شود.

آن حضرت در خاتمه می‌فرمایند:

باز تأکید می‌کنم، درباره مهدی ما علیه السلام زیاد سخن بگویید و
بنویسید، مهدی ما مظلوم است. بیش از آنچه نوشته و گفته شده باید
درباره‌اش نوشت و گفت.^(۲)

این خود نهضتی الهی است که همواره انسان‌ها را به خود جلب و در تحت پرچم

هدایتگر خویش قرار می دهد .

نویسندگان و دانشمندان به بررسی این نهضت عظیم الهی پرداخته و به اندازه توان خویش مردم را با این امر مهم و حیاتی آشنا می سازند .

کتاب حاضر و نویسنده آن

کتابی که پیش رو دارید ، حاصلی تلاش دانشمندی فرزانه و مجتهدی اندیشمند است که با بهترین وجه به این امر مهم پرداخته است . امتیازاتی که این اثر نفیس از دیگر آثار در این موضوع دارد ، این است که نخست با بیانی رسا به گوشه هایی از فضایل بیکران خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام پرداخته ، آنگاه با یک بیان احساسی و عاطفی به صورت زنده ، قصه شهادت امام حسین علیه السلام را بازگو نموده و در یک جمع بندی زیبا فصل پایانی خود را اختصاص به منتقم خون پاک امام حسین علیه السلام یعنی حضرت مهدی علیه السلام می دهد .

نویسنده این اثر از دانشمندان بزرگ شیعه است و با عشق و علاقه وافر در مکتب امام حسین علیه السلام به خدمت و علم فرسایی می پردازد . او دانشمندی فرزانه و سخنوری توانا بود که با برپایی محافل و محافل ارشاد و تبلیغ مکتب امام حسین علیه السلام اهتمام زیاد داشته است .

دانشمند محترم ، میرزا محمد تنکابنی - که خود از بزرگان ، با آن دانشمند فرزانه آشنایی داشت - در این زمینه می نویسد :

آخوند ملا حسن یزدی ، از معاریف و مشاهیر خطه ایران بود . او در نهایت زهد ، ورع ، تقوی و عبادت می زیست و در ابکاء و گریاندن بر حضرت سید الشهداء علیه السلام و اقامه عزای ائمه هدی علیهم السلام بی نهایت مداومت و مواظبت داشت .

اوایل مسکنش در دار الخلافه و در اواخر ساکن کربلای معلی و مدفنش در همان ارض اقدس است .

از تألیفات او کتاب « مهیج الأحزان » است که اخبار معتبره مصیبت را در آن جمع نموده است .

او از شاگردان فقیه بزرگوار ، دانشمند فرزانه ، سید محمد طباطبائی علیه السلام بود ، بعید نیست که آقا سید علی علیه السلام را هم دیده باشد ...

آنگاه به کرامتی از آن عالم بزرگوار اشاره می‌کند و می‌نویسد:

او همواره در خانه خود مجلس عزای سید الشهداء علیه السلام را برپا می‌داشت و ذاکرین، ذکر مصیبت می‌نمودند و خودش هم در آخر، ذکر مصیبت می‌فرمود و در مسجد نیز موعظه می‌نمود.

این فقیر غالباً به مجلس عزای وی حاضر می‌شدم، و همان زمان که در کربلا بود، در ایام عزا به خانه او می‌رفتم و با این که آثار رعشه داشت و بیمار بود در عین حال بی اندازه از مردم گریه می‌گرفت.

از جمله چیزهایی که در بالای منبر مشافهه از او شنیدم این بود که می‌فرمود: من پیامبر خدا صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم و به آن حضرت عرض کردم: در اخبار مقاتل دیده‌ام که حضرت سید الشهداء علیه السلام در زمان شهادت دو دفعه بی‌هوش شد، آیا این صریح است، یا نه؟

آن حضرت فرمود: «آری، ای اخوند! فرزندم حسین علیه السلام در زمان شهادت چهار مرتبه بی‌هوش شد...»

و من این کلمات را به تفصیل در کتاب «اسرار المصائب» و کتاب «اکلیل المصائب» نوشته‌ام.^(۱)

به راستی دانشمندانی که عاشق اهل بیت علیهم السلام بودند، حدّ توان خود به این امر مهم اقدام نموده‌اند.

علامه آغا بزرگ تهرانی می‌نویسد:

مولا حسن بن محمد علی یزدی حائری، از بزرگان دانشمندان عصر خویش است... از زهد و ورع او همین بس که سلطان بزرگ، فتح‌علی شاه خواست دختر خود، ضیاء السلطنه را به پسر او تزویج نماید، او نپذیرفت، با این که شاه اصرار زیاد داشت.

... او در کربلا از شاگردان سید علی طباطبائی، صاحب «ریاض» و فرزندش سید محمد مجاهد بود.

وی در میان مردم با اختلاف طبقاتشان، جلالت و بزرگی و مقامی بس والا داشت و در اواخر عمرش در کربلا ساکن و مجاور جاثر شریف حسینی شد. او اهتمام تامی به وعظ، گریاندن و اقامه عزاداشت و از مجالس موعظه او، خواص و عوام بهره می بردند... و دارای کرامات و خواب های صادقه ای نیز بود. وی دارای تألیفات و آثاری بود که از جمله آنها عبارتند از:

۱- مهیج الأحزان (کتاب حاضر).

۲- رسالة في الشكوك.

۳- رسالة في تجويد القرآن (فارسی).

۴- المغتنم (کتاب بزرگی در فقه است).

۵- اکمال الاصلاح، ترجمه کتاب استاد مجاهدش «اصلاح العمل»^(۱).

علامه آغا بزرگ تهرانی در مورد کتاب «مهیج الأحزان» می نویسد:

«مهیج الأحزان و مرقه النیران فی قلوب أهل الإیمان»: تألیف مولا حسن بن محمد علی یزدی حائری... این کتاب مرتب بر مقدمه ای است در آداب عزاداری و چهارده مجلس که از اول محرم تا امام حسین علیه السلام را از مکه تا ورود کاروان حسینی به مدینه بیان نموده و مکرر به چاپ رسیده است.

نویسنده در مجلس هشتم به هنگام نقل شهادت حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام کرامتی را نقل می کند که در رجب سال ۱۲۳۶ هجری راقم شده و خود شاهد آن کرامت بوده و این کتاب را در سال ۱۲۳۷ هجری تألیف نموده است.^(۲)

و بدینسان این دانشمند فرزانه و خطیب توانا نیز دین خود را در پیایر خاندان پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و به خصوص حضرت امام حسین علیه السلام و به ویژه فرزندش امام مهدی علیه السلام - که هستی همه جهانیان از وجود آنان است - ادا می نماید و با تقدیم اثری نفیس، یاد و نام خود را در اثر یاد و نام همیشه زنده امام حسین علیه السلام و خاندان او علیهم السلام، زنده و جاوید می نماید.

همان گونه که از مطالب این کتاب استفاده می شود، نویسنده سعی داشته

۱- الکرام البرره: ۱/۳۴۶ رقم ۶۸۶.

۲- الذریعه الی تصانیف الشیعه: ۲۳/۲۹۹ رقم ۹۰۵۷.

عاشقانه و مخلصانه این امر خطیر را به گونه کاربردی برای هدایت انسان به سوی کمال و تعالی بازگو نماید و می توان اعتراف نمود که در این زمینه کم نظیر است، و برخی از مطالب آن به صورت یکی از مصادرو منابع این موضوع به شمار می رود. در این میان، تلاش و تکاپوی عاشقان و دوستان مکتب امام حسین علیه السلام از طرفی، و توفیقات و عنایات خاصّ حضرات معصومین علیهم السلام به ویژه سالار شهیدان امام حسین علیه السلام و بخصوص فرزندش حضرت مهدی علیه السلام از طرف دیگر، ما را بر آن داشت که در این وادی عاشقانه گام برداشته و در حدّ توان بکوشیم و به پیشنهاد مخلصان و عاشقان این وادی عشق، جامه عمل بپوشانیم.

با توسّل به ساحت قدسی سیّد الشهداء، امام حسین علیه السلام و فرزندش حضرت مهدی علیه السلام به تحقیق و ویرایش این اثر نفیس پرداختم، منابع و مآخذ آن را در حدّ توان، استخراج نموده و با الهام از متن کتاب عناوینی را انتخاب نمودم و با توجه به قلم زیبای نویسنده دشمنند، متن کتاب را به صورت روان و سلیسی ویرایش نموده و در این راستا، حدّ امکان کاستی ها و نواقص آن را از منابع و مآخذش کامل نمودم که - ان شاء الله - در اختیار عاشقان، دوستان و رهروان امام حسین علیه السلام و منتقم خون پاک حضرت مهدی علیه السلام قرار گیرد.

این توفیق، در کنار حرم کریمه اهل بیت حضرت معصومه علیه السلام شامل حالم گردید، امید است راه گشای منتظران فرزند امام حسین علیه السلام؛ حضرت مهدی علیه السلام قرار گیرد...

اینک این عمل ناچیز را همچون رانِ ملخی به عنوان پیشکش ظهور مبارکش، به پیشگاه با عظمت سلیمان زمان، مولای مهربان، حضرت مهدی علیه السلام تقدیم می دارم و امیدوارم با پذیرایی آن مولای مظلوم، غبار غمی از اندوه هزار ساله اش برداشته شده و به زودی، با ظهور شکوهمند آن حضرت، شاهد التیام دردها و مصایب جدّ بزرگوارش امام حسین علیه السلام و خاندان مظلوم پیامبر خدا صلی الله علیه و آله باشیم، ان شاء الله.

قم، حرم کریمه اهل بیت علیهم السلام

محرم الحرام ۱۴۲۴، محمّد حسین رحیمیان

